Komisijos komunikatas – Maisto produktų, kuriuose kaip sudedamosios dalys naudojami saugoma kilmės vietos nuoroda (SKVN) ir saugoma geografine nuoroda (SGN) žymimi produktai, ženklinimo etiketėmis gairės

(2010/C 341/03)

1. ĮŽANGA

1.1. Bendroji informacija

Nuo 1992 m. Europos Sąjunga įgyvendina tam tikrą žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų politiką [1]. Galutiniam vartotojui pateiktinų maisto produktų ženklinimo ir reklamavimo taisyklės numatytos Ženklinimo direktyvoje [2].

Su saugomomis kilmės vietos nuorodomis (SKVN) ir saugomomis geografinėmis nuorodomis (SGN) susijusiuose teisės aktuose numatyta, kad, *inter alia*, įregistruoti pavadinimai saugomi nuo bet kokio tiesioginio ar netiesioginio įregistruoto pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais produktams, kuriems įregistravimas netaikomas, jeigu šie produktai panašūs į tuo pavadinimu įregistruotus produktus arba jeigu, naudojantis tuo pavadinimu, naudojamasi saugomo pavadinimo reputacija [3]. Be to, Ženklinimo direktyvoje reikalaujama, kad maisto produkto ženklinimas ir reklama iš esmės neklaidintų pirkėjo, visų pirma dėl maisto produkto pobūdžio, tapatybės, savybių ir sudėties [4].

Į tai atsižvelgiant reikėtų, kad jei produkto, kuriam taikoma SKVN ar SGN, naudojimas maisto produkte gali būti naudingas tokiems kokybiškiems produktams, tai ženklinant maisto produktą bet kokia nuoroda į tokį panaudojimą būtų daroma sąžiningai ir neklaidintų pirkėjo.

1.2. Gairės

Komunikate dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos (COM(2009) 234) Komisija įsipareigojo parengti sudedamųjų dalių geografinių nuorodų naudojimo perdirbtų produktų etiketėse reklamos tikslais gaires.

Šiomis gairėmis siekiama paaiškinti šioje srityje taikomas teisines nuostatas ir padėti ūkinės veiklos vykdytojams suprasti, kokia yra jų veiksmų laisvė. Jose visų pirma siekiama pateikti Komisijos požiūrį į:

— pavadinimų, kurie užregistruoti kaip SKVN ar SGN, naudojimo sąlygas ženklinant; maisto produktų, kurių sudėtyje yra tokių pavadinimų produktų, pateikimą ir reklamą,

— tinkamus būdus, kuriuos naudojant galima prižiūrėti, kad SKVN ar SGN žymimų produktų, naudojamų kaip kitų maisto produktų sudedamosios dalys, pavadinimais nebūtų piktnaudžiaujama, taip sukeliant grėsmę produkto, kuriam minėtos nuorodos taikomos, geram vardui ar dėl pagaminto produkto sudėties klaidinant vartotoją.

Šių gairių taikymas yra savanoriškas.

Šiose gairėse pateikti pavyzdžiai yra vien tik parodomojo pobūdžio – tai nėra situacijos ar ginčai, apie kurios pranešta Komisijai.

Aiškinant su SKVN ir SGN ar su Ženklinimo direktyva susijusius ES teisės aktus šių gairių negalima laikyti teisiškai įpareigojančiomis. Toks aiškinimas priklauso išimtinei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisinei kompetencijai, o klausimai, ar tam tikrų produktų ženklinimas gali pirkėją ar vartotoją klaidinti ir ar pavadinimas yra apgaulingo pobūdžio – išimtinei nacionalinių teismų teisinei kompetencijai [5].

Šios gairės gali būti persvarstytos.

2. REKOMENDACIJOS

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija toliau nori pateikti rekomendacijas, susijusias su pavadinimo, kuris užregistruotas kaip SKVN ar SGN, naudojimo taisyklėmis ir su atitinkamais ES įrašais, santrumpomis ar simboliais, ženklinant maisto produktus, kurių sudėtyje yra produktų, kuriems minėtos nuorodos taikomos, bei su SKVN ir SGN žymimų produktų, kurie yra maisto produktų sudėtinė dalis, specifikacijomis.

2.1. Įregistruoto pavadinimo naudojimo rekomendacijos

1. Komisijos nuomone, kaip SKVN ar SGN įregistruotas pavadinimas galėtų būti teisėtai nurodytas maisto produkto sudėtinių dalių sąraše.

2. Be to, Komisija mano, kad kaip SKVN ar SGN įregistruotas pavadinimas galėtų būti minimas parduodamo maisto produkto, kurio sudėtyje yra produktų, kurių pavadinimas įregistruotas, pavadinime ar greta jo, taip pat to maisto produkto etiketėje, jį pristatant ir reklamuojant, jei laikomasi tokių sąlygų:

[1] 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, 2006 3 31, p. 12) ir 2006 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1898/2006, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos įgyvendinimo taisykles (OL L 369, 2006 12 23, p. 1).

[2] 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, 2000 5 6, p. 29).

[3] Žr. Reglamento (EB) Nr. 510/2006 13 straipsnio 1 dalies a punktą.

[4] Žr. Direktyvos 2000/13/EB 2 straipsnio 1 dalies a punktą.

[5] Žr., pvz., 2009 Teismo sprendimą, *Severi*, C-446/07, Rink. p. I-8041, 60 punktas.

— reikėtų, kad minėto maisto produkto sudėtyje nebūtų jokios kitos „panašios sudėtinės dalies“; kitaip tariant, jokios kitos sudėtinės dalies, kuria visiškai ar iš dalies būtų galima pakeisti sudėtinę dalį, kuriai taikoma SKVN ar SGN. Kaip vienas iš daugelio „panašios sudėtinės dalies“ pavyzdžių, Komisijos nuomone, galėtų būti į „Roquefort“ panašus pelėsinis sūris (vadinamas „mėlynasis sūris“).

— Be to, tokios sudėtinės dalies turi būti panaudota pakankamai, kad dėl jos atitinkamas maisto produktas įgautų pagrindinę savybę. Tačiau Komisija negali pasiūlyti visuotinai taikomo mažiausio procentinio kiekio, nes yra daug labai skirtingų galimų atvejų. Pavyzdys: jei maisto produkto sudėtyje yra nedaug prieskonių, kuriems taikoma SKVN ar SGN, to galbūt pakanka, kad tas maisto produktas įgautų pagrindinę savybę. Tačiau jei maisto produkto sudėtyje yra nedaug mėsos, kuriai taikoma SKVN ar SGN, to *a priori* gali nepakakti, kad tas maisto produktas įgautų pagrindinę savybę.

— Galiausiai, pageidautina, kad parduodamo maisto produkto pavadinime ar iškart šalia jo arba tiesiogiai susijusiame su sudedamosiomis dalimis sąraše būtų nurodytas SKVN ar SGN nuoroda žymimos sudedamosios dalies procentinis dydis.

3. Jei 2 punkte nurodytų sąlygų laikomasi, Komisija mano, kad prie įregistruoto pavadinimo esantys įrašai, santrumpos [1] ar ES simboliai parduodamo maisto produkto pavadinime ar šalia jo arba sudedamųjų dalių sąraše ant etiketės turėtų būti naudojami tik tuomet, jei aiškiai matyti, kad aptariamas maisto produktas pats nėra SKVN ar SGN. Kitaip, Komisijos nuomone, būtų neteisėtai pasinaudojama tam tikros SKVN ar SGN geru vardu ir klaidinamas vartotojas. Pavyzdžiui, pavadinimai „Pizza au Roquefort“ („Pica su *Roquefort* sūriu“) arba „Pizza élaborée avec du Roquefort AOP“ („Pica, pagaminta su SKVN *Roquefort*“), Komisijos nuomone, būtų tinkami. Tačiau tikrai nepatartina naudoti pavadinimą „Pizza au Roquefort AOP“ („Pica SKVN *Roquefort*“), nes pirkėjas galėtų susidaryti įspūdį, kad pati minėta pica yra SKVN produktas.

4. Komisija mano, kad kai gaminant maisto produktą buvo panaudota į SKVN ar SGN žymimą sudėtinę dalį panaši sudėtinė dalis, SKVN ar SGN žymimas pavadinimas turėtų būti įtrauktas tik į sudedamųjų dalių sąrašą remiantis taisyklėmis, panašiomis į tas, kurios taikomos kitoms sudedamosioms dalims paminėti. Ypač reikėtų stengtis, kad būtų naudojamos vienodo šrifto, dydžio, spalvos ir pan. raidės.

2.2. **Su SKVN ar SGN produktų, kurie kaip sudedamosios dalys naudojami maisto produktuose, specifikacijomis susijusios rekomendacijos**

Komisijos manymu, nuostatos, susijusios su pavadinimo, užregistruoto kaip SKVN ir SGN, naudojimu ženklinant kitus maisto produktus, neturėtų būti įtrauktos į to pavadinimo specifikaciją – turėtų užtekti to, kad ūkinės veiklos vykdytojai laikytųsi galiojančių ES teisės aktų. Tokios nuostatos išimties tvarka galėtų būti įtrauktos tik tada, jei dėl jų įmanoma išspręsti konkrečią aiškiai nustatytą problemą ir jei jos yra objektyvios, proporcingos ir nediskriminuojančios. Bet kokiu atveju, jokiomis specifikacijoje esančiomis nuostatomis negalėtų būti siekiama keisti galiojančių teisės aktų.

---

[1] Šiuo atveju, tai įrašai „saugoma kilmės vietos nuoroda“ arba „saugoma geografinė nuoroda“ ir SKVN bei SGN santrumpos.